

דרך ה'. שונדי נאמר בעלת העלות שני עולמות שציר בהם עלת על הפל, והם י' מאיש וה' מאשה. שני עולמות שציר בהם עלת על הפל הם ו' ה', העולם קהה והעולם הקא, וזה י'ה, וזהו אוננו ו' ה' עלמא דין ועלמא דעת. וקדאי'ה.

ואמור עלת על הפל, אף על גב שנאמר שבאו האותיות נברא העולם, וכפוא לאדם לשכנת בית, לשכנת על הפסא, שביהם א'יה או'ה, וביהם ונקרו יישראל בנים אתם לה' אליהם, ונאמר בהם אדם אתם - שותפני עמכם באותיות הלו ויתקימו מעשיהם, שאני הוא שבראתי כל העולמות וכל הפסאות והחותמות והפלאים וכל האבא העליונים ובני אדים באותיות הלו.

ואף על גב שיש בישראל האותיות הלו בשכnil התורה שנמנם להם, לא ימצאו באותיות הלו לעשות מעשה בהם שלא ישתפו אותו עמם. ומשום זה אמר להם נעשה אדם, בשתו של, ולא התורה והמצוות עשו פעולה למעלה ולמטה פחות מפני.

ומשום זה בכלל דרכיך דעתך. וכל אמות העולם שלא קבלו ממן תורה, אין להם בו ידיעה והולכים בזאנם בלא רעיון, ונאמר בהם כי כלל העמים ילכו איש בשם אלהיו, ועושים הרבה הרבה אלוהות, וכל ישראל קבלו ממן תורה, הם עוברים אותו אחד בו, וכל הארץ האותיות והשותות הקדושים שלו וכל המלחנות העליונים והתחזונות שנבראו בכלם.

ובכל הארץ האותיות העליונות והתחזונות ולמעלה מכלם אחד, ולמטה מכלם, ומבחוץ של כלם הוא אחד. כלם, ומבחוץ של כלם הוא אחד.

ארחותיך. ואתמר בהון (הושע י) כי ישרים דרכיך ה'. דודאי אתה בעלה העלות תרין עלמין דציר בהון על כלא. ואנון י' מאיש, ה' מאשה. תרין עלמין דציר בהון על כלא, אנון ו' ה' עלמא דין ועלמא דעת. וקדאי'ה.

וזה איה י'ה' וא'ז'ה'ו. ואמר עלת על פלא אף על גב ואתמר דבאילין אתון אהברי עלמא. וכברסא, לאדם לשכנת בית לשכנת על הפסא, דבhone א'יה או'ה, ובhone אתקריאו ישראל (דברים יד א) בנים אתם לה' אליהם. ואתמר בהון (יחוקאל לד לא) אתם לה' אליהם. שותפני בהדיכו באילין אתון אדם אתם. ויתקיים עובדיכון. דאנא הוא דבראתי כל עלמין, וכל ברסין וחיקון ומלאכין, וכל צבא עלאין ובני אדם באילין אתון.

ואף על גב דאית בישראל אלין אתון בגין אורייתא דיבר לון. לא ישפטהון באילין אתון למעבד עובדא בהון שלא ישתפות לי בהדריה. ובגין דא אמר לון נעשה אדם בשתופא דילוי ולאו אורייתא ופקודא עבד פעה עלאה ותקה פחות מגן.

ובגין דא בכלל דרכיך דעתך. וכל אמין דעלמא דלא קבilio מגה אורייתא, לית לון ידיעה ביה, ואזילין בעאנא בלא רעיון, ואתמר בהון (Micah ד ה) כי כלל העמים ילכו איש בשם אלהיו, ועבדין אלוהות סגיאין. וכל ישראל קבilio מגה אורייתא, אנון (דף קמא נ"א) עבדין ליה אחד ביה, ובכל אתון ושמהן קדישין דילה ובכל משرين עלאיין ותפקין דاهברהו בהו.

ובכל הארץ עלאיין ותפקין ועלעלא מבלחו אחד ולתפה מבלחו ומלאגו דכלחו ומלבר דכלחו איהו אחד. (שםות כה יא) מבית ומחויז תצפנו. והכי תוכו בברו, וכי איהו מלגאו

מבית ימחוץatzפנו, וכך תוכו כברו. כך הוא מבנים של כל העולמות כמו מחוץ לכל העולמות לא מטהנה, ואין שם וחבור אותיות של שם ה' ובכל הנקויים שלן חוץ מטנה. שams לא שהוא חבר בקרבנה י' בה' ר' בה', לא נקראו האותיות בשם יהו"ה, והוא מחבר יהו"ה אדנ"י, והוא מחבר יהו"ה באלהים, שעולה לחשבון אהיה"ה אדנ"י. והוא לא נקרא אחד פחות מהם, שהוא אחד שמחבר שנים, שהם זכר ונקבה, ועושה אותם אחד. זהו שפטוב באדם ותוה כי אחד קראתו. והוא משפט בבן בנו ובת שם בנים, לשון של בניו.

זהו אם ה' לא יבנה בית. אבל ענן ומעשה שאינו משפט בו, מה בוחב בו? כי שמים כען נמלחו והארץ בגד תבללה. ומיד, ישמו השמים ותגל הארץ, שהם הבניין ומשפטו שלו. שפל ההבלים של אמות העולם הם שמים הארץ, ועתידים להאבדר, וכל ההבלים של ישראל בימי ביהודו. אוטם שמים הארץ הבניין שלו. ומה הוא חי וקיים - כך מעששו חי וקיים. ומשום זה אמר מי אני נאם ה' אם אחפש בנות הרשות כי אם בשיבו מדרכו הרעה ותיה.

ובמו שאמר לישראל געשה אדם, כך אמר לסתירות געשה אדם. זה העמוד האמצעי שהוא ראשון למתבשה ואחרון למשעה, שהם חכמה בראש וחתכה בסוף. שפל סירה נתנת בו חלקו, ומשום זה הוא בריקנו מסך לכל המحنנות האבות. ורואה הנאמן בדזקנו.

ואמר לפלאכים געשה אדם, וזה מטרו"ן, שיל מלך ותיה שמי ביה חולקיה. וחייב אמר לצבא השמים למעבד לשמשא בדזקנה,

דכל עלמין פמו מלבר דכל עלמין לא אשפני. ולית שם וחבר אתון דשם ה' ובכל כינויו דיליה בר מגה. דאי לאו דאיו חבר בקרבנה י' בה' ר' בה', לא אתקראיו אתון בשם יהו, ואיהו מחבר יהו"ה אדנ"י, ואיהו מחבר יהו"ה אדנ"י. ואיהו לא אתקראי אחד פחות מנינו אדנ"י. ואיהו אחד דמחבר שניים, דانون דבר ונוקבא. ועבד לוון חד. הרא הוא דכתיב באדם ותיה (ישעה נא ב) כי אחד קראתו. ואיהו משפט בבניו בן ובת דאנון בנים לישנא לבניין. וזה איהו (תהלים קכ א) אם יי' לא יבנה בית.

ובל ענינה ועובד דלאו איהו משפט ביה, מה פחד ביה, (ישעה נא ו) כי שמים בען גמלחו והארץ בגד תבללה. ומיד (תהלים צו יא) ישמו השמים ותגל הארץ דנון בנינה ושפטא דיליה. דכל הבלים דאמין דעלמא, אונן שמים הארץ ועתידין לאובדא. וכל הבלים דישראל בימי ביהודה. אונן שמים הארץ בנינה דיליה, ומה הוא חי וקיים, וכי וארץ בנינה דיליה, ובגין דא אמר (יחזקאל לג) חי אני נאם ה' אם אחפש בנות הרשות כי אם בשיבו מדרכו הרעה ותיה.

ובגינה דאמר לישראל געשה אדם, כי אמר לספירן געשה אדם, דא עמנוא דאמצעיתא דאיו ראשון למתבשה ואחרון למשעה, דנון חכמה בראש וחתכה בסוף. דכל ספרה יהיב ביה חולקה. ובגין דא איהו בדזקנה (במדבר י כה) מאסף לכל המحنנות לאבות. וריעיא מהימנא בדזקנה.

ואמר למלאכין געשה אדם, וזה מטרו"ן, דכל מלך ותיה שמי ביה חולקיה. וחייב אמר לצבא השמים למעבד לשמשא בדזקנה,

לעשות את השם בקדוקנו, וכל כוכב נתן בו חלקו, ועלת על הפל השתרף בו בכל מקום, בתפאר"ת במתטרו"ן ובשם,

ואין להאריך בזה. ועוד נשא אדם, לאמן שזרע כמה זרעים נבנתה אחת, וכל אחד יצא בזמנו. אחר כך אמר לאלה שהם פועלים: אני רוצה שתשתתפו כלכם לעשות כל, וכל אחד מהם יתן בו חלק מה שנותתי בהם, ואני אשפתך עמכם בכל הווה חלק מפני. אמרו לו: מה הפל הווה כל כך חשוב לפניו? שיתה פולול מה הכל? אמר להם: הפל הווה הוא אדם שיש היה

בריוון של האדם העליון.

אמרו לו: לפה אמר לנו של אחד ואחד נתן בו חלקו, והרי אתה הוא אדון הכל, ואתה בראש הפל? תל אתה מכל אחד ואחד מה שאותה רוצה, שלא יהיה פתחוון פה לאוותם שליא יודעים בכך, שיאמרו שמעשהם של אדים

שלך.

אתה ציריך מה שליחים שלך. אמר להם: למלך שעתן מנה לערביו ונמן לכל אחד ואחד חלקו וירשותו מאותה מנה, אחר כך בא העבר הנאמן אליו ובקש ממנו מנה. אמר המלך: העבר הוה עבר אותו בכל האבירים שלו, כך אני רוצה לעשות הכל שלו מנה מכל הוצאות שלו. מה עשה? קנס את כל המהנות שלו ואמר: אני רוצה מכם כל אחד ואחד יתן מנה משלו לעבר הוה, ואני אשפתך

עמכם ואתנו בו מנה משלוי.

מהם הקשו ואמרו מה אנו שבי תצברנו. ומהו אמרי ברעוז שלם. אף כך קדם שנברא העולם, בכנוו ישראל במחשכה להבראות, קדם דאטבריאו מלאכין וכל ברין דעלמא דעובדא דבראשית. ובחייב

וכל כוכבא יהיב ביה חולקה, ועלת על כל אשთה בהו בכל אטר בתפאר"ת במטטרו"ן ובשם, וליית לארכא בהאי.

ועוד נעשה אדם. לאמן דזרע ומה זרעוני בבת אחת, וכל אחד נפיק ליומו. לבת אמר לאין לאנו פועלים, אנה בעי דתשתחפו כלכו למעבד מאנא, וכל חד מבניינו יהיב ביה חולקה ממה דיבית בכו, ואני אשתתפ עמייכו בההוא מאנא חולקא מבני. אמרו ליה מי היא מאנא כל כך חשוב לך מך דיהא בليل מפלא. אמר לו זון היא מאנא איהו אדם דיהא בדיוקנא דאדם עלאה.

אמרו ליה אמי תימא לנו דכל מד ומד יהיב ביה חולקה. והא אנט הו אדון דכלא, ואנט בראשת כלא, תל אנט מכל מד ומד מה דאנט בעי, דלא יהא פתחון פה לאנו דלא אשתמאדעין בה. דימרונו דעובדא דאדם אנט צרייך ממשליך דילך.

אמר לו זון למלא דיבב מטא לעבדוי, ויהיב לכל אחד ואחד חולקה ואחסנתה מה הוא מטא. לבת אתה עבזא מהימנא לגבה ושאליל ליה מנה. אמר מלפא האי עבד פלח לי בכל אברין דיליה. והכי أنا בעי למעבד מאנא דיליה מנה מכל חילין דילוי מה עבד בנטש כל משرين דיליה ואמר לו זון בעינא מניכו כל מד ומד יהיב מנה. מדידה להאי עבדא, ואני אשתתפ עמכון ואtan ליה מנה מדידי.

מנחון אקשוי ואמרו (תהלים ח ח) מה אנטש כי תצברנו. ומגנון אמרי ברעוז שלם. אוף הבי קדם דאטבריא עלמא, עאלו ישראל במחשכה להבראות, קדם דאטבריאו מלאכין וכל ברין דעלמא דעובדא דבראשית. ובחייב